

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LV. In Sole posuit tabernaculum suum. Psal. 18. v. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

Bellonæ fontem, apud Cyzicenos reperibilem, eâ esse virtutis, ut arden-tes cupidinis æstus quantocyùs extingat.

Sed faceſſant impia, de impijs Numinibus, figmenta! fabuloſas has potiùs narrationes, velut veriſſimam Hiſtoriam, Deiparæ Virgini adſcribamus, eamque miremur, ab æterno in cerebro Jovis (ſi ita loqui fas eſt) Sanctiſſimæ nimirum Trinitatis, conceptam, in veſtiu deaurato gratiæ, mundum hunc fuiſſe ingreſſam: miremur ex auguſtalî proſilientem camerâ Divinorum conſiliorum, cum radiantibus armis, cum auræ juſtitia loricâ, cum galeâ ſalutis, & clypeo ſupernæ protectionis, utpote in ipſo jam immaculato Conceptu, præſidijs gratiarum, & mirabili Sanctitate munitam, cum acceleratione, cum anticipatione & obumbratione Spiritûs Sancti, quibus quaſi totidem coruſcantibus armis, hoſtibus extremum terribilis extitit, quin & parituram ſe oſtendit fortem illum bellatorem,

qui dæmonis acies proſtigaturus eſſet univerſas. Hujus Bellonæ Cœleſtis clypeo victricis appendamus & nos non jam caput Meduſæ, ſerpentibus coronatum, ſed ipſum infernalem ſerpentem, contrito capite ſuccumbentem: haſtæ autem Virgineæ coronam annectamus ex oleâ, in Signum glorioliſſimæ de peccato Proto- parentum Victoriæ, ſecuri, devotam ejus memoriam, ac venerationem, fontem nobis futuram, longè majoris virtutis, quàm Palladis ille, à Plinio deſcriptus, adeò, ut contra quoscumque, ardentiffimos etiam, cupidinis æſtus, præſentiſſimum exinde remedium haurire valeamus.

§. 7. Anagramma.

PVra, IaM Libera à CVLpa 378.
ADæ.

Intemerata Virgo! jam munda es à culpâ.

Verſio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LV.

§. I. Scriptura.

379. In soLe ConCepto, nVLLa
MaCVLa peCCatI.

Pſal. 18. v. 6. *In Sole poſuit Tabernaculum ſuum.*

c. 17. v. 30.

Quid lucidius Sole? admirabundus olim exclamabat Eccleſiaſticus. & benè; hic enim, teſte S. Ambroſio, eſt *oculus mundi, jucunditas diei, Cæli pulchritudo, naturæ gratia, præſtantia creaturæ*, verbo, ut S. loquitur Dionyſius: *Imago expreſſa Divinæ bonitatis.* Exclamabo nihilo-

L. 4 hexâ
c. 1.

L. 1. c. 4.
de div.
nom.

minùs ego potiùs cum Ambroſio: *Quid ſplendidius illâ, quam ſplendor elegit?* L. 2. de vel: quid lucidius illâ, quæ *Electa* Virg. ut *Sol*, ab ipſomet Cœleſti Sponſo, c. 6. v. 9. Sacris in Canticis, deprædicatur? Hæc enim verò juxta Solem Cantuaræ, D. Anſelmum, *Sol diei myſtici*, vel juxta Doctorem mellifluum *Vvra Solis imago* meritò nuncupatur. quemadmodum enim Sol omnî tempore ſplendidiffimus, omnem à ſe caliginem excludit; ita MARIA nunquam fuit in tenebris, ſed ſemper in luce, juxta illud: *Et tenebræ eam non comprehenderunt.* Jo. 1. v. 9. ſicut Sol omnium Planetarum, fidèrumque reliquorum clarorem adeò

Serm. 2.
in Pent.

ex-

excedit, ut sint, quasi non sint, & videri non possint: ita Virgo Beatissima Beatorum omnium, stellarum instar, in Cœlis radiantium claritatem eminenter excedit, testante hoc ipsum D. Petro Damiano, his verbis: *MARIA veri prævia luminis, in illâ inaccessiblei luce perlucens, sic utrorumque Spirituum hebetat dignitatem, ut in comparatione Virginis nec possint, nec debeant apparere.* Sicut Sol omnibus lucet, in fluxu suo omnia conservat, illustrat radijs, calefacit ardore, nemo invenitur, *qui se abscondat à calore ejus*, ita MARIA in omnes maternæ suæ misericordiæ radios diffundit, clientes suos in bono conservat, intellectum illorum illustrando, Divinoque amore cor inflammando: ut bene de eâ Doctissimus Idiota dixerit: *Longè positos illuminat radijs misericordiæ suæ: sibi propinquos per specialem devotionem, consolationis suavitate, præsentis sibi in patriâ excellentiâ gloriæ: & sic non est, qui se abscondat à calore ejus.* Sicut Sol est parens lucis, sic MARIA parens illius, qui de seipso fatetur: *Ego sum lux mundi.* in quo Sole, tanquam in purissimo Tabernaculo, recondi Christus ipse voluit, splendor Patris, Psalmistâ id affirmante, his verbis: *In Sole posuit Tabernaculum suum.* verbo: MARIA Sol est (ut supra nominatus Idiota eam describit) *clarus per sapientiam, purus per continentiam, fulgidus per famam, calidus per charitatem, & exaltatus per CHRISTI Conceptionem.* En quomodo lucidissima etiam Ecclesiæ fidera nil hoc Sole Mariano unquam lucidius viderint! Sed nonnè Sol humanis quandoque oculis passus Ecclipsin, sive maculis quibusdam caliginosis obfuscatu videtur? ast fallimur omnes, splendidissimo hoc Cœli oculo, licet per Lunæ, aut molis terræ interpositionem, nobis quandoque abcondito, plenâ interim luminis claritate indefinenter gaudente. Sic fallitur etiam ille, qui in MARIA, Sole nostro purissimo, vel minimam aliquando maculam reperire, aut in ejus Conceptione vel momentaneam depre-

hendere Ecclipsin conatur; Mansit enim verò Sol iste solus gratiarum lumine plenissimus, medijs etiam formosus in undis, sub ipso nimirum universalis peccati originalis diluvio, pulchritudinem suam ritè conservans. Nec silentio hic prætereundum, Solem quandoque etiam *Phœbum*, ac *Apollinem* nuncupari: nec sine mysterio; cum enim *Apollo*, teste Plutarcho, latinè idem significet, ac *Solus sine multis*, *Phœbus* autem idem prorsus fit, ac *Purus*: sequitur, per prolationem unici illius verbi *Sol*, idem significari, ac *Sol, solus sine multis, purus est.* Quis autem hic non videt, hoc idem prædicatum, hanc eandem prærogativam, Mariano nostro Soli congruere? *Sol* ergo erat, ut vidimus, MARIA, verum etiam omnes animæ justorum, in gratiâ Divinâ constitutæ *Soles* dicuntur. ubi tamen discrimen illud attendendum, quod hi omnes in conceptione suâ fuerint sub Ecclipsi peccati originalis, e contra Virgo Beatissima, utpote ex millibus electa, ac dignissima Mater Numinis futura, sicque *soli Divino condita Soli*, sola illa hanc gratiam tam illustrem, tam eximiam, tam extraordinariam obtinuerit, ut *sola sine multis*, imò sine ullo altero *pura*, absque peccato originali fuerit concepta. Quisquis ergo spurcissimam hanc originis maculam affingere *MARIÆ* vellet, aliud certè non efficeret, quàm, quòd sagittas suas contra serenissimum Solis conspectum evibraret; cum certum interim maneat illud Poëtæ:

Solem nulla sagitta ferit.

vel illud Senecæ:

Quæ infra Solem, non turbant Solem. Epist. 92.

Hinc licet Astrologi quidam, reperto Telescopij usu, credant quandoque se videre in hoc lucidissimo Planetarum Principe nubeculas quasdam, aut maculas, nihilominus quod isti maculas censent, nil aliud est, quàm copia radiorum, sese in arcto collidentium, ita ut non in Sole maculæ, sed error in spectantibus sit reprehendendus.

Serm. in
Assumpt.

Psal. 118.
v. 7.

Prolog. de
V. M.

Jo. 8. v. 12.

Part. 14.
contemp.
13. d. B. V.

duſ. Eundem in modum, pro Coronide, de Sole Mariano diſcurrendum: Copia radiorum eſt, quod maculam repræſentat: error certè in ſolis ſpectantium oculis conſiſtit, qui tantam puriſſimæ lucis copiam ferre non poſſunt. Ne ergò nos hujuscemodi erroris arguamur, lucem Marianæ Conceptionis puriſſimam admiremur potiùs, quàm, ut ſuperbè eam examinantes, in dubium vocemus. ſic ejus influxu hìc in terris mirificè vivificati, digni reddemur, ſtare aliquando ante conſpectum Divini Solis in Cœlis.

§. 2. *Authoritas.*

380. S. IaCobVs MaIor, InSIgnIS
ILLIbatæ Defenſor.

1. *Illa Virgo, illa MARIA, illa Sancta, præſervata fuit à peccato originali, in primo inſtantì ſuæ Conceptionis, & libera ab omnì culpâ, & qui ita non ſenſerit, non conſequetur ſalutem æternam.* Apud Copecium diſcurs. 1. de Concept. & apud Velasquez de Concept. fol. 339.
2. *MARIAM non tetigit primum peccatum.* S. Theſiphon diſcipulus S. Jacobi. ex ejus ore, ibid.
3. *Fecit celebrare devotiùs Feſtum immaculatæ Conceptionis, quod prædicavit in Hiſpaniâ S. Jacobus, & incepit ab Apoſtoliſ, hoc in Concilio decernentibus.* Julianus in Chronic. de Bern. Archiepiſc.
4. *Jacobi prædicatione celebratur in Hiſpaniâ Feſtum immaculatæ, & illibatæ Conceptionis.* Flavius Dexter in ſuâ perpetuâ Hiſtoriâ ad finem Sæc. 4. ti

§. 3. *Ratio.*

381. FaMVLl aDſtantes LaterI PrInCIPIS InSIgnES.

IN L. I. Cod. de Præpoſitis laborum, dicitur: Quos lateris noſtri decor illuſtrat. per quæ Imperator innuere vult, quòd adſtantes lateri Principis ab eo illuſtrentur. Ergo multò magis illuſtrata fuit Beatiffima Virgo à Filio ſuo

Divino, cui non ſolùm à latere adſtitit, eumque in lateribus ſuis nutrit, verùm etiam de ſuis caſtiſſimis viſceribus generavit. Atqui Beatiffima Virgo nullo modo fuiſſet illuſtrata à Filio ſuo Divino, ſi in peccato originali concepta fuiſſet. Ergo, &c. Aſſumpt. Prob. Ille dici non poſſet illuſtratus, in quo eſt privatio omnìs ſplendoris, & nitoris. Atqui peccatum originale eſt privatio omnìs ſplendoris, & nitoris Divini. Ergo ſi Beatiffima Virgo fuiſſet concepta in peccato originali, illuſtris dici non poſſet, nec digna, quam lateris Chriſti decor, præ reliquis, tanquam Matrem illuſtraret.

§. 4. *Historia.*

Birgitta, à MARIA ſine Labe 382
FIDELITER InſtrVCTa.

SANctam Birgittam, dulciſſimo DEI Genitricis alloquio frequenter dignatam, pluribuſque ab illâ acceptis revelationibus inſignem, nemo eſt, qui neſciat. Hanc ergo devotiſſimam ſibi famulam ita, die quadam, Mater gratiæ eſt allocuta: *Veritas eſt, quòd ego concepta fui, ſine peccato originali; quia ſicut Filius meus, & ego nunquam peccavimus, ita nullum conjugium fui, quod honeſtius eſſet, quàm illud, de quo proceſſi.* Lib. 6. Revel. c. 49. Cùm prætereà vidua hæc Religioſiſſima à Viro quodam magnæ Authoritatis, ſuper hæc ſingulari Virginis Deiparæ Conceptione interrogaretur, in hæc verba illi reſpondit: *Si Matri placuerit miſericordiæ, interrogabo eam ſuper hac re, & quidquid mihi reſponderit, indicabo tibi: Fecit, ut promiſerat, interrogansque ardentiffimis precibus, MARIAM, in extaſi (ut ſæpiùs aſſolebat) poſita, tale ab illâ reſponſum obtinuit: Crede Filia, quoniam rectè ſentiunt omnes ij, qui me præſervatam ab originali maculâ, & credunt, & conſitentur: malè autem, qui contrarium ſentiunt, præſertim, ſi opinioni illi cum temeritate adhereant.* Trithemius in Chronic. Hirſaug, Anno 1369.

§. 5. *Symbolum.*

383. IMago SOLIs, De speCV-
Lo pVro.

Quò purum magis est Speculum, cui lumina Phæbus
Inijcit, hoc rutilat Solis imago magis.
Quo magè pura fuit, Speculum sine labe, MARTA
Hoc magè Sol genitus clarior inde fuit.

*Speculum sine maculâ DEI Majestatis, & imago
bonitatis illius. Sap. c. 7. v. 26.*

§. 6. *Antiquitas.*

384. eqVV s VIVV s, obserVatâ
ephesI Inter pICtVras effIgle
aLeXanDrI, eqVo InsIDen-
tIs, aDhInnlens.

MAgnum profectò apud posteros
nomen sibi promeruit celeberrima
illa Apellis, artificiosissimi Pictoris
officina, quam Ephesi constitutam
ipse etiam Macedonum Rex, Magnus
Alexander, suâ sapius præsentia illustrare
consueverat. Divertebat fortè
dictus Alexander in eadem officinâ,

ubi artificiosissima sui ipsius equo infidentis effigies, inter alia artis miracula, primo loco collocata propendebat; verùm longè alia animo volvens negotia, cùm nihil minùs, quàm de pictura Rex cogitaret, nec ad eam, pro Apellis voto attenderet, quidam tandem equus, Regium inter comitatum adstans, tabulam hanc, & in eâ pictum equum, quem viventem putabat, conspicatus, mirum in modum cœpit adhinnire, subsultare, aliosque applaudentis gestus tam speciosè edere, ut magna inde omnium creverit admiratio. Hinc occasionem Apelles sumpsit, pravum Regis iudicium publicè fugillandi, adeò, ut exclamare non sit veritus: *Dij immortales! animalia hominibus longè præcellunt, sinceriusq; de rebus, quàm illi dijudicant!*

Liceat autem, hoc pictoris responsum aliò applicare, atque ad parum religiosos Catholicos, & præsertim hæreticos, tam pravè de MARIÆ Conceptione sentientes, cum summo eorum dedecore detorquere, dicendo: Bestias, infideles scilicet, ac Turcas hoc ijs nomine præstare, quòd meliùs, majorique cum reverentiâ, ac sanctiùs, quàm ipsi, de Matris CHRISTI honore loquantur, ac sentiant, ut alibi demonstravimus. O pudor! ô dedecus! ô animas Turcis deteriores, inque DEI Matrem purissimam Ethnicis ipsis injuriosiores.

§. 7. *Anagramma.*

DeIpara sine Labe, næVo, 385.
& MaCVLâ.

Nævum, et maculam ignorâsti Deipara!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

